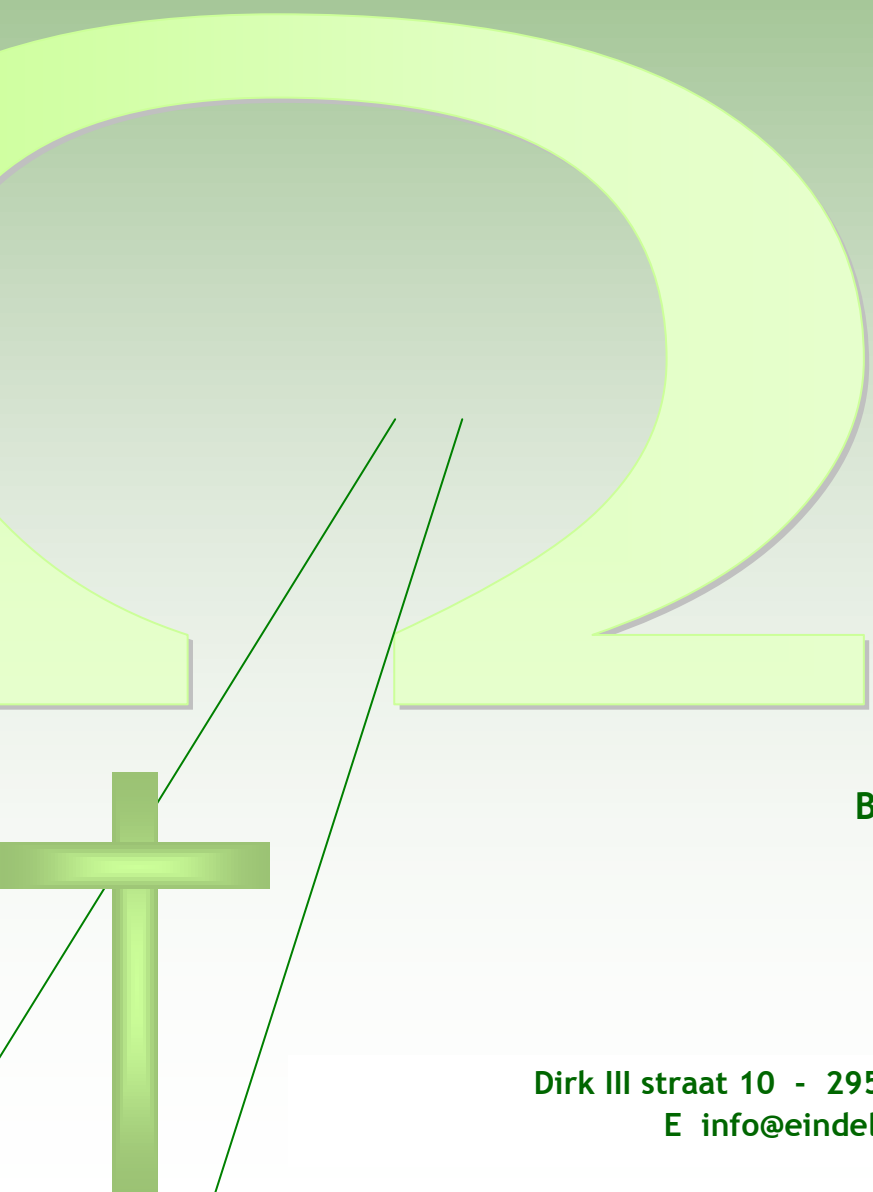

Eindeloos
gelukkig

Jongeren

(On)voorwaardelijk geliefde kinderen

Bijbelonderwijs en Evangelisatie

Geloofsopbouw en Pastoraat

Toerusting en Jongerenwerk

**Dirk III straat 10 - 2957 AH Nieuw-Lekkerland - T (0184) 63 47 16
E info@eindeloosgelukkig.nl - I www.eindeloosgelukkig.nl**

(On)voorwaardelijk geliefde kinderen

De onderstaande tekst is de uitwerking van een ouderles van de catechese.

In aanloop naar de ouderavond van catechisatie vroeg ik mijzelf af welk thema ik zou moeten kiezen. Totdat in de auto het woord 'kind' in mijn hoofd kwam en ik vanuit die gedachte ben gaan voorbereiden. En uiteindelijk is het thema pas echt op papier gekomen op het moment dat alles was voorbereid. En dat kwam vooral omdat de diepte van het thema door de voorbereiding heen duidelijk werd. En van het woord 'kind' ben ik uitgekomen op het uiteindelijke thema '(On)voorwaardelijk geliefde kinderen'.

Ter voorbereiding is het goed om eerst Galaten 4:1-7 te lezen zodat die waarheid vast als een fundament gelegd kan worden voor het vervolg.

1. *Ik zeg echter: Zolang de erfgenaam een onmondig kind is, verschilt hij in niets van een slaaf, hoewel hij heer is van alles;*
2. *maar hij staat onder voogden en beheerders, tot het tijdstip dat de vader van tevoren heeft bepaald.*
3. *Zo waren ook wij, toen wij nog onmondige kinderen waren, als slaven onderworpen aan de grondbeginselen van de wereld.*
4. *Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,*
5. *om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen.*
6. *Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!*
7. *Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.*

Ik vroeg voorafgaand aan de ouderles aan de jongeren wat ik hun ouders moest meegeven. Ze reageerden behoorlijk fel en ze wilde vooral wel eens gelijk hebben op hun manier. En anderen zeiden: Leer ze hen om ons vrijheid te geven. Natuurlijk zijn deze opmerkingen gekleurd door hun puberteit, maar ergens is het wel goed om deze opmerkingen wel serieus te nemen. Dus in het geheel zal ik proberen om dit er doorheen te verwerken, maar wellicht op een iets andere manier dan we van te voren kunnen bedenken.

Voordat we verder gaan wil ik eigenlijk met twee vragen beginnen. In de eerste plaats wil ik beginnen met de vraag: "Aan welke voorwaarden moet een kind voldoen om kind te zijn?" Allerlei antwoorden zijn te bedenken, maar bij elk antwoord moet u uzelf de vraag stellen of bij het wegnemen van het antwoord, het kind dan geen kind meer is. Met andere woorden, als de voorwaarde is dat het kind

gehoorzaam moet zijn, is het kind dan geen kind meer op het moment dat het ongehoorzaam is? Eigenlijk is er maar één antwoord op de vraag aan welke voorwaarden een kind moet voldoen om kind te zijn. De enige voorwaarde is dat het een ouder heeft.

De andere vraag die ik zou willen stellen is de vraag aan welke voorwaarde een ouder moet voldoen om ouder te zijn. We zouden kunnen zeggen dat ze een kind moeten hebben, maar Bijbels en moreel gezien is dit iets te kort door de bocht. Er zit een bepaalde verantwoordelijkheid aan het ouderschap. En we kunnen zeggen dat een ouder uit de ouderlijke macht ontzet kan worden, maar een kind nooit uit de kinderlijke macht. Zelfs niet als een kind zich zo misdraagt dat deze niet meer thuis kan wonen, dan blijft het ouderlijk gezag nog wel in stand of in het slechtste geval wordt de ouder dan uit de ouderlijke macht ontzet. Het is goed om deze twee gedachten over het kind en over de ouder even vast te houden in het vervolg.

Het is ook goed om met elkaar de conclusie te trekken dat ouder-zijn nog niet zo eenvoudig is, want kunnen wij in alle omstandigheden en op elk moment onze kinderen liefhebben? Lukt dat echt om altijd, onvoorwaardelijk van onze kinderen te houden? Als we heel eerlijk zijn is het nog niet zo eenvoudig om dat altijd te doen. Je zoon zou maar uit school komen met de boodschap dat hij geschorst is omdat hij zonder reden iemand helemaal in elkaar heeft geslagen. Of je dochter zou stelen. En echt waar, wij krijgen signalen van jongeren die stelen. Soms zelfs van ouders of andere gezinsleden. Het gebeurt, ook onder onze jongeren.

En hoe kunnen wij dan altijd en in alle omstandigheden van onze kinderen houden? Het is in ieder geval een vraag waard, zeker als u het daar soms heel moeilijk mee kan hebben. En dat is niet vreemd, ook ik ervaar het ouderschap echt niet altijd even eenvoudig. Wij hebben vier pubers in huis en één aankomende puber. En nee, de brandweer hoeven we nog niet te bellen, maar het vonkt regelmatig toch wel behoorlijk.

Afgelopen zaterdag was ik op een trainingsdag over roeping en bestemming. Daar kreeg ik iets mee dat ik graag met u wil delen. Op het moment dat wij een droom hebben en deze droom tot uitvoering willen laten komen zijn er twee gevaren. Het eerste gevaar is dat we niet verder komen dan een droom. De droom zou dan kunnen zijn dat we niet verder komen dan dromen dat we onvoorwaardelijk van onze kinderen zouden houden. Het tweede gevaar is dat we zonder nadenken overstappen van de droom naar de uitvoering. In heel veel gevallen spat dan een team dat werkt aan een droom uit elkaar, eenvoudigweg omdat er niet goed is nagedacht over de manier van uitvoering. Het is belangrijk om eerst te bedenken 'wat' er moet gebeuren, 'hoe' dat moet gebeuren en 'wie' daar bij betrokken moeten worden. En eigenlijk is dit niet alleen voor teams in het jeugdwerk belangrijk, maar ook voor een ouderteam. En vooral de vraag naar het 'hoe' is wezenlijk belangrijk. Want in dat 'hoe' bepalen we hoe we met elkaar omgaan en hoe we omgaan met degenen waar we voor zorgen. De organisatie die de training gaf vertelde hoe zij als team wilde functioneren. De spreker zei: "Wij hebben drie fundamentele dingen vastgelegd in ons 'hoe'. In de eerste plaats houden we ongelofelijk veel van Jezus. Daarnaast

hebben we elkaar als team onvoorwaardelijk lief en elk kind dat wij ontmoeten hebben wij ook onvoorwaardelijk lief. Wat het kind ook doet, al zit hij tijdens het gebed met zijn mobiel te spelen, al komt hij in de gevangenis terecht, we blijven onvoorwaardelijk van hem houden. En nee, niet alles dat hij doet is goed, maar wij zullen onvoorwaardelijk van hem blijven houden.”

En weet u, dat kwam binnen. Want die keus, dat verlangen, is fundamenteel! Maar om zover te komen wil ik eerst de geestelijke lijn trekken om vervolgens op een praktische lijn uit te komen. En ik zou u eerst willen vragen wanneer u eigenlijk een kind van God bent? Dat is niet de moeilijkste vraag wellicht. Is dat op het moment dat u zoveel gedaan hebt voor God dat u zich waardig voelt als een kind van God? Of als u zeker weet dat uw zonden vergeven zijn?

En wanneer weet u dan dat u een geliefd kind van God bent? Heeft dat met gehoorzaamheid te maken? Met uw trouw aan God en de mensen? Als u Jezus misschien zichtbaar maakt door uw leven? Wanneer zijn we eigenlijk geliefde kinderen van God?

Ik wil met u naar het begin van het Evangelie gaan. Johannes schrijft, nadat hij uitgelegd heeft over het Woord dat vlees is geworden: “Maar allen die Hem hebben aangenomen, heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden (of: zijn), namelijk degenen die in Zijn Naam geloven.”

Wanneer bent u dus een kind van God? Op het moment dat u Jezus door het geloof hebt aangenomen. Er was een catechisant die tegen mij zei: “Maar hoe weet ik nou over twintig jaar of God mijn zonden al vergeven heeft?” Ik zei hem: “Weet je... God heeft jouw zonden al vergeven, al tweeduizend jaar geleden, het is alleen de vraag of jij dit wilt geloven, daar ligt het punt!” Op het moment dat u gelooft dat Jezus voor uw zonden betaalde, dan bent u een kind van God. En daarbij wordt God dus uw Vader. Wij worden niet als kinderen van God geboren. Tenminste, in de meeste gevallen niet. Johannes de Doper was wellicht een uitzondering, maar normaal worden wij in zonden ontvangen en geboren. Heel radicaal gezegd worden wij geboren als kinderen van vader Satan. Dat klinkt vreemd, maar Jezus noemt het zelfs: Adderengebroid. Dat zijn nakomelingen van de slang. We zijn kinderen van de vader der leugens. Zo werden wij geboren! Maar op het moment dat u door geloof de toevlucht nam tot Jezus, kreeg u een andere Vader. En bij die eerste vader is het niet best. Daar zijn we slecht mee af! Maar er is maar ene manier om een echte Vader te krijgen En laten we duidelijk zijn, zoals Satan vader is, zouden wij zeggen in onze samenleving: Zet hem uit de ouderlijke macht, hij is compleet destructief! Maar zonder geloof is het onze eigen keus om hem als vader te hebben.

De enige manier om God als Vader te krijgen dat is door genade. En genade is misschien wel het meest oneerlijke woord dat er is. Genade is iets dat u krijgt, maar wat u niet verdient en genade is iets niet krijgen, wat u wel verdient. En daarbij kan genade ook nog eens heel oneerlijk voelen. Want u zou een kerkbank hebben versleten en niets van genade begrijpen terwijl er een moordenaar aan het kruis hangt die er zijn hele leven op los heeft geleefd en één moment op Jezus ziet en te horen krijgt: Heden zul je met Mij in het paradijs zijn. Zo oneerlijk kan genade voelen. En tegelijk is genade het enige dat u tot

een kind van God kan maken. Maar het onbegrijpelijkste is dat deze genade voor iedereen beschikbaar is. Want zo lief had God de wereld dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft. En de wereld die God bedoelt, is de hele wereld! Genade wordt iedereen geschonken in Jezus. En daarmee is alles betaald voor wie gelooft.

Toen Jezus op Golgotha stierf, betaalde Hij daar uw zonden en toen Hij op de Paasmorgen weer opstond verdiende Hij daar uw eeuwige leven. Maar het is voor u persoonlijk de vraag wat u daarmee doet. Als ik hier op tafel honderd euro neerleg en tegen u zeg dat deze van u zijn, maar u loopt straks weg en neemt het niet mee, dan is het wel aan u gegeven, maar heeft u er nooit iets aan. Het is de vraag wat u doet met Gods aanbod van Zijn genade! Maar als u dit gelooft dan bent u een kind van God! Dan is God uw Vader geworden. En dat heeft altijd een tweede wonder in zich. En misschien is dat wonder nog een grotere genade dan het wonder van de vergeving. Want het is nog onbegrijpelijker dat Gods kinderen, nooit meer kind-af kan raken. Gods kinderen zullen altijd Zijn kinderen blijven. En als ik naar mijzelf kijk, is dat misschien wel het grootste wonder. Want wat ik er ook van terecht breng, ik zal nooit meer uit Gods hand vallen. God zal mij altijd Zijn kind laten zijn en blijven.

En daarbij bent u ook niet zomaar een kind. U bent door geloof ook een heel bijzonder kind. Want op het moment dat u gelooft in Jezus, ziet God ook geen enkele zonde meer in u. Het mooiste en diepste hoofdstuk uit de Bijbel is Romeinen 6. Dat hoofdstuk moet u uit uw hoofd kennen en als ik u vannacht wakker maak en tegen u zeg: “wat staat er in Romeinen 6”, dan moet u dat direct kunnen opzeggen. Romeinen 6 maakt zo duidelijk wat er op Golgotha gebeurde. Op Golgotha stierf Jezus, maar niet alleen Jezus. Op het moment dat u zich vereenzelvigd met Jezus door het geloof stierf niet Jezus daar, maar u stierf daar. Op Golgotha zag God u sterven en op de Paasmorgen zag God u opstaan. En wat ziet God vanaf dat moment als Hij naar u kijkt? Hij ziet dat u niet meer leeft zoals u was, maar Hij ziet u leven in uw volmaakte, zuivere, heilige staat. Het oude is voorbij gegaan en het is allemaal nieuw geworden. Vanaf het moment dat u bent gaan geloven in Jezus, is God een volmaakte zoon, een volmaakte dochter in u gaan zien. En God heeft vanaf dat moment u nooit meer als zondaar gezien. Het is wat we lezen in Galaten 4:6 dat God de Geest van Zijn Zoon in u heeft gezonden. Uw geest en Gods Geest paren zich aan elkaar en u wordt één Geest met God. Daarom zegt Paulus ook dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest. En wat is de Geest van God? Het is net zoals wij een geest hebben, waaruit wij onze beslissingen nemen. Zo is het ook bij God. Gods Geest Die de beslissingen neemt, die paart Zich met uw Geest. En uw geest, gaat de beslissingen nemen van Gods Geest! Zo wordt alles nieuw. En nee, dat is voor onze beleving heel vaak niet zo en er zijn ook nog beslissingen genoeg die fout zijn. Maar op deze manier worden we wel opgeroepen om op te staan in een nieuw leven. En God de Vader, Die ziet alleen onze nieuwe mens. En die nieuwe mensen, Gods Geest in u, kan niet zondigen. Vanuit die kant gezien, ziet God u als een geliefd kind dat zonder zonden is. En echt, leer Romeinen 6 uit uw hoofd, lees het hoofdstuk twee weken lang elke dag een keer in alle rust en stilte door. Deze werkelijkheid moeten we leren om ons eigen te maken. Want de werkelijkheid dat Jezus alle zonde wegnam is een diepe werkelijkheid die wij bijna niet kunnen beseffen. Jezus' dood is plaatsvervangend onze dood, zodat wij in een nieuw leven voor God leven. En als Jezus de zonde uitwist, neemt Hij ze niet alleen weg. Hij

werpt onze zonden in een zee van eeuwige vergetelheid. Als onze kinderen iets fout doen, kunnen we het hen vergeven, maar vergeten kunnen wij niet. Bij God is dat anders. Als God ons ziet in onze nieuwe mens, vergeet Hij ook onze zonden. En die zee van eeuwige vergetelheid... In Openbaring 21 staat dat de zee er straks op de nieuwe aarde niet meer zal zijn. God zal er nooit meer aan denken!

En hoe ziet God u dan? Hij ziet u als een geliefd kind. God is intens blij met u. In Zefanja 3:17 staat dat God vrolijk is over u. Daar moet u eens over nadenken. Gods vreugde over Zijn kinderen is zo intens dat Hij echt naar hen verlangt. Zelfs als ze de keus maken om weg te lopen uit Zijn nabijheid, dan verandert Zijn liefde nooit. Het is net als bij de verloren zoon. Hij kiest ervoor om weg te lopen uit de nabijheid van Zijn vader. Maar de liefde van zijn vader was zo groot dat die zoon zich wel omdraaide en daardoor het aangezicht van zijn vader niet meer zag, maar de vader blijft staan, terwijl zijn zoon wegloopt. Hij blijft liefhebbend op de uitkijk staan. En als die jongen na lange tijd terugkomt, staat zijn vader nog steeds op de uitkijk. En ik kom zo nog even terug op die verloren zoon. Maar ik wil u eerst de opdracht geven om diep na te denken over het feit dat u een geliefd kind van God bent. Als u gelooft in het offer van Jezus, dan bent u Gods geliefde zoon of Gods geliefde dochter. Laat dat eens even binnenkomen. Wat u ook doet, dit verandert nooit!

En als u dat beseft, ga dan ook leven als een geliefd kind. En dit kan pas in uw gevoel een plaats krijgen als u op dit punt uw denken hebt vernieuwd. Paulus zegt dat we ons denken van dag tot dag moeten vernieuwen. Wij zijn in ons denken zo gewend geraakt aan de leugens van satan. En juist ook op dit punt is het belangrijk dat we ons denken vernieuwen en ons volgieten met Gods waarheden. Waar we ons denken vernieuwen, zakt dit door in ons gevoel en vanuit ons gevoel gaan we er naar leven in ons gedrag. En hoe langer we dit doen, hoe meer dat dit een gewoonte wordt. En verkeerde dingen raken we aan gebonden op deze manier, maar met deze geestelijke waarheden maken ze ons vrij! Ga het daarom uitspreken over uw leven dat u door God een geliefd kind bent. Niet om alles goed te praten wat fout is, maar wel om deze geestelijke waarheid u eigen te maken.

Mag ik u vragen wat dat met u doet? En op welke manier gaat u zo kijken naar God? Dit is fundamenteel om ook anders naar uw kind te kijken. Want wat doet God eigenlijk? Kunt u geloven dat God Zijn liefde voor u nooit laat stoppen? Kunt u geloven dat God altijd van Zijn kinderen houdt, met onvoorwaardelijke liefde? Kunt u geloven dat God Zijn kinderen altijd ziet in de bestemming waarin Hij hen bedoeld heeft? Denk over deze vragen eens goed na! En bedenk ook waar uw persoonlijke knelpunten zitten. En waar dit moeilijk is, mag u altijd bij mij aankloppen. Maar dit is zo belangrijk! Het zet u namelijk in een vrijheid van de kinderen van God. En vrijheid waardoor u leert wandelen in uw bestemming.

De vraag is welke ruimte God dan Zijn kinderen geeft. Mede ook om daaruit te kijken welke ruimte wij onze kinderen kunnen geven. Ik had beloofd nog even bij de verloren zoon terug te komen. Nergens duidelijker als daar laat Jezus zien welke ruimte God geeft. Als de jongste zoon bij zijn vader komt gebeurt er eigenlijk iets dat wij ons bijna niet kunnen voorstellen. De jongste zoon spreekt zijn vader aan en zegt: "Pa, het is allemaal leuk en wel, maar ik heb liever dat u dood bent, want ik wil de

erfenis.” Iemand die namelijk de erfenis wil, wil daarmee ook de dood van de erflater. “Ik wil de wijde wereld in, het is mij allemaal goed, maar deze suffe toestand thuis wil ik niet meer.” En wat doet de vader? Hij kijkt zijn zoon aan en geeft hem geld. Ja, geld, want waar de jongen om de erfenis vraagt, geeft de vader slechts handgeld. Vanuit het Grieks is dat heel duidelijk. Hoe de zoon daarover dacht weten we niet, maar direct daarna gaat de zoon er vandoor. En zijn vader laat hem gaan. Zijn vader heeft hem altijd alle liefde gegeven en nu dwingt hij zijn zoon niet. En dat terwijl hij de wereld intrekt, hij gaat feesten en uiteindelijk gaat hij naar de hoeren en hij komt bij de varkens terecht. Dat laatste is misschien voor een joodse jongen nog wel erger dan de hoeren.

En dan op een gegeven moment komt de jongen tot de conclusie dat dit toch ook niets is. Aan lager wal geraakt gaat hij de liefde van zijn vader missen en beseft dat zelfs de slaven bij zijn vader het beter hebben. En hij gaat terug. En eenmaal bij zijn vader aangekomen, zou ik zeggen tegen zo'n zoon: “Joh, ga jij eerst maar een poosje naar je kamer nadenken over wat je hebt gedaan, je had mij toch niet meer nodig?” Maar wat doet deze vader? Hij zegt: “Welkom thuis, laten we een feestje gaan vieren. Laten we beginnen om vrolijk te zijn.” En hij laat het gemeste kalf slachten. Dat kalf stond altijd klaar voor een onverwachts feest. En gemest moest het zijn omdat God de opdracht had gegeven dat Hij bij elk feest aanwezig wilde zijn en het vet van het gemeste kalf was voor God. Dat moest geofferd worden. Deze vader neemt zijn zoon weer helemaal op in zijn liefde. Direct na terugkeer, terwijl hij stonk naar de varkens!

God dwingt niemand iets. Zelfs de oudste zoon dwingt hij niet om binnen te komen. God dwingt nooit iemand. Hij vindt het verschrikkelijk als nette kerkmensen verloren gaan, maar Hij dwingt hen niet om als een verloren zoon thuiskomt, ook binnen te komen. Maar deze weggelopen zoon mag wel binnen. Zo is God. Zoveel ruimte geeft God Zijn kinderen. En uiteindelijk blijft God de Vader staan als Hij Zijn kinderen de ruimte geeft. God blijft in Zijn liefde staan.

En wat een les is dat voor ons. Zelfs de oudste zoon die niets van zijn vader wil weten wordt vol liefde aangesproken. Zo is God. Zijn liefde voor Zijn kinderen is onvoorwaardelijke liefde! Niet dat God alles goed vindt wat Zijn kinderen doen, echt niet. Maar waar God weet of wij een verkeerd spoor gaan en onvoorwaardelijk van u blijft houden, daar weten wij soms niet eens of onze kinderen echt verkeerde wegen gaan. Soms is dat duidelijk, maar hoe vaak is er geen spanning over de manier van geloof beleven? Toen onze oudste dochter voor het eerst naar de EO-jongeredag ging en helemaal wild van LZ7 thuiskwam, dacht ik ook: Oh help... Maar is het per definitie fout? Soms, als wij de regie dreigen kwijt te raken, gaan wij in onze weerstand en laten we onze kinderen voelen dat wij niet blij met hen zijn, maar in veel gevallen geven we ze ook een gevoel van afwijzing mee. Maar al te vaak omdat ze traditioneel andere keuzes maken. En natuurlijk moeten we onze kinderen aanspreken als ze dingen doen die tegen Gods geboden ingaan. Maar in het grijze gebied, of in het gebied van geloofsbeleving mogen en moeten wij hen de ruimte geven die er is.

En bij dit alles wil ik u vanavond uitdagen om vanavond de keus te maken om uw kind onvoorwaardelijk lief te hebben. Ik daag u uit om een wilsbesluit te nemen en te zeggen: “Hoe dan ook, maar ik wil vanaf vandaag onvoorwaardelijk van mijn kinderen houden”. En nee, een wilsbesluit is niet iets dat altijd lukt in de uitvoering, maar God vraagt van ons een stap in actie. Een stap om onvoorwaardelijk de keus te maken om onze kinderen lief te hebben. Op de manier hoe God ons dat voordoet. En soms moeten wij leren om hen los te laten om hen te laten leren uit eigen ondervinding. En als ze dan wegen gaan waarvan we zien dat ze niet goed zijn, maar ze zijn niet meer bereikbaar? Want dat is waar wij bang voor zijn. Blijf hen zeggen dat u onvoorwaardelijk van hen houdt. En vooral: blijf in de daad ook onvoorwaardelijk van hen houden! En maak er vanaf vandaag een gewoonte van om elke avond, elk van uw kinderen te zegenen in de Naam van Jezus. Dat is een Bijbelse gewoonte, waarmee u in de geestelijke wereld positieve ruimte geeft voor Gods Geest. U hoeft dat echt niet te doen waar ze bij zijn (al mag dat zeker wel, maar dat zal niet altijd gewaardeerd worden), maar zegen hen elke avond als u gaat slapen. Er zal bij u wat veranderen en Gods zegen zal hen ook veranderen. Ga het bewust doen.

En tenslotte, maar zeker niet als laatste wil ik nog zeggen: Wij maken soms fouten naar onze kinderen toe. Soms hele grote fouten, soms kleine fouten. En ook onze kinderen maken fouten. U weet dat ik niet alleen ben voor verticale vergeving tussen God en mensen, maar ook voor horizontale vergeving. En waar we Gods vergeving kennen in ons eigen leven, zouden we dan in onvergevingsgezindheid kunnen leven met onze naaste? Of nog sterker, zouden wij in onvergevingsgezindheid kunnen leven met onze kinderen? Ik wil u oproepen om, juist als u fouten maakt, om ook uw fouten toe te geven, maar ook om een vergevende houding aan te nemen naar uw kinderen. Er zijn twee terreinen waar de duivel heel veel macht neemt. Dat is het terrein van onvergevingsgezindheid en op het terrein van de seksualiteit. Deze twee terreinen zorgen bijna altijd voor een machtspositie van satan in levens.

Ik denk dat als we over het voorgaande nadenken is er voor dit moment genoeg gezegd. Waar ik nog op wil wijzen is het team van We4Youth. Als jongerenpastoraalteam zijn we hard bezig om ons verder te specialiseren. Mede ook omdat de problematiek die we binnenkrijgen steeds complexer wordt. Zeker onder de jongens komen we steeds meer pornoproblematiek tegen. Er zijn nu vijf jongeren binnen die met dit probleem worstelen en het aan het licht zijn gaan brengen. Maar de cijfers wijzen op 80% van de jongens met deze problemen. Bij de meiden spelen er veel problemen op het gebied van identiteit. Merkt u bij uw kind problemen op bepaalde gebieden, stuurt u ze dan rustig naar het team. Maar tegelijk is dit team niet alleen een loket voor de jongeren, maar ook ouders of leidinggevenden mogen aankloppen met vragen of problemen rondom hun jongeren. Ik wil u echt oproepen om dit ook echt te doen. Soms zitten dingen al zo vast, terwijl als we er eerder bij waren geweest het minder moeilijk zou zijn om het los te krijgen.

Ik dank u voor uw aandacht en zegen u in de Naam van Jezus!

Eindeloos
gelukkig

(On)voorwaardelijk geliefde kinderen

Theo de Koning

kerkelijkwerker@eindeloosgelukkig.nl